

[C. J. F. Sven.]

som Tilfældet her er, i Bemærkningerne, selv om man jo nok af og til ligefrem kan stejle over, hvor vidt man er gaaet. Jeg henleder Opmærksomheden paa, at i Bemærkningerne til § 34 i Checkloven, Side 63, staar der:

„Se om partiel Betaling af Checks Jacques Bourteron: Le Chèque, Side 373 og ff. og samme Forfatter: Le droit nouveau du chèque, Side 41 og ff., Michaelis: Scheckgesetz, Side 128 og 135“, og saa nævnes der ogsaa en engelsk Forfatter. Jeg indrømmer, at jeg har ikke slaaet disse efter, men det er jo altid rart at vide, hvor man kan søge Underretning om saadanne Punkter.

Jeg vilde dele de foregaaende Taleres Glæde, hvis det skulde lykkes at skabe ikke blot en interskandinavisk Check- og Veksellov, men ogsaa en international, men jeg synes rigtignok, at naar man ser den Beretning, der er fremkommet fra de delegerede, og Udtalelserne til Lovforslaget, saa er der ikke meget Haab om, at det gaar i Opfyldelse. I Virkeligheden er det mistrøstende, naar man i Bemærkningerne til Checkloven faar at vide, at det paa Forhaand er givet, at betydende Dele af Verden ikke vil tiltræde disse internationale Check- og Veksellovforslag. Det siges rent ud, at Betydningen af de afsluttede Konventioner absolut set maaske ikke er særlig stor. Saa spørger man sig uvilkaarlig: Ja, men hvortil da alt dette Arbejde? Thi det er jo et stort Arbejde, der er gjort, og nu kommer der jo yderligere Arbejde for Rigsdagene, ikke alene her, men ogsaa de øvrige Lande, som gaar ind for Sagen. Det hele munder da ud i, at der ved de Lovforanstaltninger, der her foreslaas, skulde være skabt et Haab om, at det en Gang i Fremtiden kunde lykkes i endnu højere Grad at faa en ensartet Lovgivning paa de paagældende Omraader.

Heller ikke jeg skal gaa ind i Enkeltheder. Det er jo en Lovgivning af en saa specifik Art, at jeg tror, den vilde gaa over Hovedet paa de fleste, og en Diskussion her frembyder ikke større Værdi for os, der deltager i den, idet Diskussion om Enkeltheder ganske naturligt hører hjemme i Udvalget.

Jeg er ikke helt enig i de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Lundberg gjorde. Det ærede Medlem bevægede sig jo ogsaa lidt paa gyngende Grund. Han vilde gerne paa enkelte Punkter have forklaret forskellige Udtryk i Loven, saaledes Forskellen mellem „vis major“ og „force majeure“. Jeg skal straks glæde det ærede

Medlem med at sige, at der er ingen Forskel, det er det samme Udtryk for den samme Ting. Det minder om Historien om Manden, der var saa vred over, at man brugte det fremmede Ord „suksomsive“, som han sagde, naar vi havde det gode danske Ord „pø om pø“, i Smaapartier.

I øvrigt kan jeg paa et enkelt Punkt slutte mig til det ærede Medlem Hr. Lundberg. Jeg synes ogsaa, det er en utrolig Mængde Fremmedord, der anvendes i Loven. Nu er det jo efterhaanden blevet Praktiks indenfor de forskellige specielle Fag at anvende disse Udtryk, men jeg finder, der kunde være Anledning til at søge at rense lidt ud.

Der er en Enkelthed, jeg dog gerne vil omtale lidt. Det er Spørgsmaalet om Følgen af at udstede Checks, for hvilke der ikke er Dækning. Jeg har med nogen Forundring i Bemærkningerne til Lovforslagene set, at de interesserede, i første Række Bankerne, ikke har ønsket en bestemt Strafferegel indført. Det ærede Medlem Hr. Lundberg trøstede sig med, at saa gik det som hidtil. Ja, men hvordan er det gaaet hidtil? Det er jo faktisk slet ikke gaaet, for man bevæger sig med dækningsløse Checks paa gyngende Grund. Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ret i, at det er urimeligt og uhæderligt at udstede dækningsløse Checks. Men ikke desto mindre er det jo noget, der sker daglig.

At de interesserede Banker ikke har saa megen Ulejlighed med dette Fænomen, forklares jo simpelthen derved, at de ikke honorerer Checken, naar der ikke er Dækning. Saa giver de den tilbage, og saa sidder den Mand, der har faaet den dækningsløse Check, med den. Derfor kan jeg forstaa, at Bankerne ikke har nogen Interesse her. Men det praktiske Liv har efter mit Skøn stærk Interesse heri, og jeg synes, at jo mere Brugen af Checks bliver almindelig, desto større Risiko er der for, at Omsættningens Sikkerhed kommer til at lide Skade ved de dækningsløse Checks.

Saa vidt jeg ved, er der i Øjeblikket for Københavns Vedkommende hos Anklagemyndigheden den Praksis, at hvor en Check er udstedt uden Dækning for derved at opnaa Kredit, altsaa naar det sker i egentlig bedragerisk Hensigt — man køber en Vare, faar den med sig og betaler samtidig med en dækningsløs Check —, vil vedkommende blive tiltalt og straffet. Men hvis han først har været saa heldig at faa Varerne med sig og bagefter, efter at have faaet en vis Kredit, giver en dækningsløs Check, vil man ikke straffe ham.